

Po dlhom pobyte v Kalkate som sa musel vrátiť do Talianska, lebo som opäť ochorel. Akonáhle som ozdravil, vrátil som sa do komunity v Arcilia. Po krátkom čase, neviem prečo, jednota medzi komunitou sestry Elviry a Bratmi Slova sa rozpadla. Ja som sa vrátil do Neapola. Poradil som sa s mojim duchovným otcom, ktorý, ako vždy, mi bol nablízku a pomáhal mi objasniť si moju cestu. Trávil som dni v modlitbe a v mojom srdci sa zápalila túžba začať odznova. Mal som v srdci veľa úžasných darov od Pána ktoré som nechcel držať iba pre seba. Poprosil som môjho duchovného otca , aby mi dal k dispozícii svoj dom v Grumo Nevano. Po mnohých naliehaniach súhlasil a tak som našiel môj pokoj a môj domov. V tom dome som žil ja a Antonio, v súčasnosti môj zať , a naše dni pozostávali v modlitbe, v evanjelizácii a v počúvaní potrebných .kazdodenne nám pomáhala naša veľká kamarátka Esterina, Giuseppe a Mária Pia (Ona však bývala v Bari; jej prítomnosť teda bola zriedkavá , avšak veľmi hodnotná). V tom dome sme strávili veľa času a rozšírila sa o tom zvest. Pod vedením nášho duchovného otca sme žili v mlčaní a v modlitbe spolu s mladými našej skupiny. Náš dom sme nazvali “ Scuola do Mária“ (Máriina škola); lebo ona nás každodenne učila a viedla; a podporovala nás v ťažkých chvíľach, ktorých bolo veľa ako bolo veľa pádov a zlyhaní .

Keďže prichádzalo stále viac bratov a dom bol príliš malý . Aby sa tam všetci vošli , rozhodli sme sa otvoriť malú dielňu na výrobu náboženských predmetov. Aby sme takto niečo zarobili a mohli sa presťahovať do väčšieho domu. Aj tu nám Prozreteľnosť prichádzala v ústrety. Prichádzali sestričky z Baziliky Pompei, aby nás učili niektoré práce, vyrábať ružence a obrazy. Pýtali sme pomoc aj od našich známych. Panna Mária však , počas jedného zjavenia, nám povedala , že nemáme pýtať nič , ale sa úplne zveriť jej Synovi Ježišovi. A tak sme aj urobili. Prislil sme vždy svätú Prozreteľnosť , aby nám pomohla. Raz večer boli sme v dome Esteriny. Bolo tam zjavenie v ktorom Ježiš rozhodne povedal: “ syn môj nastal čas na ktorý ste čakali. Nebojte sa! Čoskoro Vám dajú kľúče . Dôverujte vo mna a v moju Matku!“ A tak sme aj urobili. Modlili sme sa . Čakali. A dúfali.

Z taliančiny do slovenčiny preložil D. R.